

er for det Første denne almindelige Betragtning, som medfører, at jeg ikke kan slutte mig til de Medlemmer af Udvalget, der have stillet Endringsforslaget under Nr. 1. Den anden Betragtning, som gjør, at jeg ikke har kunnet gaae ind paa dette Forslag, er den almindelige Indvending, jeg har imod alle Bevillingslæger, nemlig, at de eensartede Sager bestandig afgjøres paa en uligartet Maade. Dette sker ikke blot paa Grund af de Erklæringer, som skulle indhentes, men det ligger tillige i den Verden af de Personer, som skulle afgjøre Sagerne. Man seer jo, at Medlemmerne heri Thinget gaae ud fra høist forskellige Grundanskuelser med Hensyn til et Forslag, som det foreliggende. Hvis det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Rosenhorn) var Indenrigsminister, vilde ganske vist den Bestemmelse, som Fleertallet har foreslaaet indsat i § 1, blive udført meget strengere, end dersom visse andre Medlemmer heri Thinget vare Ministre, men jeg troer ikke, at dette Lovforslags Virkninger bør rette sig efter Ministerens Personligheder. Jeg troer, at Lovforslaget rettest bør holdes som en almindelig Bestemmelse, gjældende for alle Ministre, og det vil blive Tilfældet, naar der gives Fæsterne Ret til at faae de Belgjæringer, Loven indrømmer dem. Det vilde forekomme mig besynderligt, hvis Thinget om Løverdagen vilde affasse en Slags Bevillinger, fordi det har vist sig, at Bevillingsvæsenet bestandig fører til Misforhold og Misbrug, men om Mandagen vilde vedtage Indførelsen af en ny Slags Bevillinger; jeg synes, at Bevillingsvæsenet maa være dømt, hvor det ikke er absolut nødvendigt. Jeg troer ikke, man kan være sikker paa, at de Omstændigheder, hvorefter saadanne Understøttelser skulle gives til Fæsterne, ville blive omstændeligt eller eensartet oplyste for Ministeriet. — Til de øvrige Forslag af Udvalgets Fleertal har jeg heller ikke kunnet slutte mig, men jeg vil ikke opholde mig ved at imødegaae dem, hvorimod jeg maa indtale mig imod det Forslag af den høitærede Finanzminister, der gaar ud paa, at de Fordele, som indrømmes, kun skulle vare saalænge, Eiendommen bliver i Familiens Besiddelse. Jeg troer, at det er noget usedvanligt kun at indrømme

milken at beholde Prioriteter, som indsættes i Eiendomme ved deres Overgang til Selveie. Paa Statens Godser bliver Prioriteten staaende hos hvilken som helst Kjøber, i alt Fald imod Udbrug, og vil man end ikke betragte Gaardene paa Sorø Academies Gods som Statens, er dog det Samme Tilfældet, ligesaa lidt som det er mig bekendt, at man paa Fideicommissgodserne gjør denne Adskillelse, saaledes at Capitalen indbrages, naar Familien ophører at besidde Eiendommen. Dernæst forekommer det mig at være ubestemt, hvad der skal forståes ved Familie; der tales ofte om Descendenter, men Familie omfatter noget mere end Descendens, og det Udtryk, Ministeren har brugt i Forslaget, vil derfor kunne give Anledning til megen Tvivl, Misforstaaelse og Usikkerhed, idet nemlig den Fæster eller hans Efterfølger, som sælger Eiendommen, ikke forud vil kunne vide, hvad Domstolene eller Ministeriet vil forståe ved Udtrykket Familie. — Dernæst maa jeg indtale mig om det Forslag, som den høitærede Minister har stillet under Nr. 2, og hvorefter han kun vil indrømme, at der skal kunne sættes indtil 1,000 Rd. pr. Tønde Hartkorn i en Eiendom, Efter den Priis, hvori Eiendomme nu staae, synes et saadant Beløb at være saa lavt, at det ikke kan ansees for at blive til nogen virkelig Belgjærning eller Understøttelse for de nye Selveiere. Her i Sjælland tør man vel sætte Prisen paa en Tønde Hartkorn til 2,000 à 2,500 Rd., og paa Langeland er Prisen meget høiere. Hvis de Efterretninger, der ere meddeelte gennem Aviserne, ere rigtige, er der, hvis jeg ikke tager Feil, under Faareveie solgt en Gaard paa 1 Tønde Hartkorn, som er betalt med 5,000 Rd., men selv om man sætter Prisen meget lavere, forekommer det mig, at 1,000 Rd. pr. Tønde Hartkorn ikke er en Understøttelse, for hvilken det er værd at give en Lov. 1,000 Rd. pr. Tønde Hartkorn er ikke mere, end der vil kunne faaes i Overformyndighederne, hvor Fæsterne efter min Forestilling ville kunne faae Pengene til 4 pCt. og uden Afbetaling, men efter det Endringsforslag, som er stillet af Udvalgets Fleertal, ville Vedkommende, hvis Ministerens principale Forslag gaar igjennem, ogsaa komme til at be-